

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobkyne obchodnej spoločnosti **TELECO & TELECOOPER, spol. s r. o.**, so sídlom v Bratislave, Vranovska 6, zastúpenej *advokátskou kanceláriou Lion Law Partners, s. r. o.*, so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 32, proti žalovanému **Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky**, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/13256-102047/2009/992412-r zo dňa 28. septembra 2009, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. mája 2011, č. k. 3S/233/2009-85, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. mája 2011, č. k. 3S/233/2009-85 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v sume 157,09 eura, na účet advokátskej kancelárie Lion Law Partners, s. r. o., so sídlom v Banskej Bystrici, Horná 32, do troch dní.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. a/ a e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), zrušil rozhodnutie žalovaného č. I/222/13256-102047/2009/992412-r zo dňa 28. septembra 2009 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Z obsahu napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa výzvou zo dňa 18.01.2006 domáhala v zmysle § 35b zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov účinného do 31.12.2011 (ďalej len „zákon o správe daní“ alebo „zákon č. 511/1992 Zb.“), voči Daňovému úradu Bratislava V zaplataenia sankčného úroku v sume 3.289.060,- Sk za obdobie od 16.01.2004 do 02.06.2005 a od 16.01.2005 do 21.12.2005 za neoprávnene zadržované peňažné prostriedky. Daňový úrad Bratislava V svojim rozhodnutím č. 604/230/12387/06/Kra zo dňa 14.02.2006 žalobkyni sankčný úrok za neoprávnene zadržované peňažné prostriedky nepriznal. Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. I/222/13256-102047/2009/992412-r zo dňa 28.09.2009 rozhodnutie Daňového úradu Bratislava potvrdil.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré mu predchádzalo (§ 244 ods. 1, 2, 3 OSP v spojení s § 247 a nasl. OSP), dospel k záveru, že skutočnosťou rozhodujúcou pre uplatnenie sankčného úroku nie je nadobudnutie právoplatnosti, resp. vykonateľnosti rozhodnutia správcu dane o vyrubení daňového nedoplatku, ale až samotné zaplataenie tohto nedoplatku daňovým subjektom správcovi dane na podklade takéhoto rozhodnutia. Nakoľko v danom prípade táto skutočnosť nastala dňa 16.01.2004, neobstojí argumentácia žalovaného ohľadom aplikovania zákona o správe daní účinného do 31.12.2003, a to s ohľadom na znenie prechodného ustanovenia § 110e zákona o správe daní, z ktorého vyplýva, že ustanovenia tohto zákona účinné od 01.01.2005 sa použijú na sankčný úrok účinný od 01.01.2004, ako aj na zrušené penále, pokuty a zvýšenie dane, ak konanie o nich bude prebiehať po nadobudnutí účinnosti tohto zákona a nezaniklo právo na ich vyrubenie, vybratie a vymáhanie. V danom prípade krajský súd tiež považoval nesprávnu aj argumentáciu žalovaného, že na uplatnenie sankčného úroku žalobcom nemožno aplikovať ustanovenie § 35b ods. 5 zákona o správe daní v znení účinnom od 01.01.2005, nakoľko v danom prípade žalovaný následným zrušením príslušných rozhodnutí o vyrubení daňových nedoplatkov fakticky rozhodol o ich nesprávnosti, na základe čoho vznikla žalovanému povinnosť vrátiť žalobcovi všetky ním zaplataené

peňažné prostriedky v prospech správcu dane na podklade zrušených vyrubovacích rozhodnutí, čo aj správca dane v dňoch 02.06.2005 a 21.12.2005 vykonal. Krajský súd uviedol, že táto skutočnosť v zmysle ustanovenia § 35b ods. 5 v spojení s ods. 6 zákona o správe daní zakladá povinnosť správcu dane zaplatiť sankčný úrok za obdobie od zaplatenia vyrubených daňových nedoplatkov, t. j. odo dňa 16.01.2004 až do ich vrátenia správcom dane späť žalobcovi dňa 02.06.2005 a dňa 21.12.2005, a to na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia žalovaného č. I/222/3975-28553/2005/991091-r zo dňa 04.05.2005 a rozhodnutia Daňového úradu Bratislava V č. 604/320/132516/2005/Kra zo dňa 13.12.2005, t. j. za obdobie neoprávnene zadržovaných peňažných prostriedkov žalobkyne.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania v sume 358,38 eura.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, žiadajúc, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, alternatívne žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne. Predovšetkým namietal, že sa nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu ohľadne aplikácie ustanovenia § 35b ods. 5 zákona o správe daní a naďalej zastáva názor, že neoprávnene zadržované peňažné prostriedky definované v uvedenom ustanovení sú daňové povinnosti vyrubené rozhodnutiami vydanými po 01.01.2004. Podľa názoru žalovaného z cit. ustanovenia vyplýva, že vôľa zákonodarcu vyjadrená v príslušných ustanoveniach, t. j. aby sa tento sankčný úrok týkal len rozhodnutí vydaných po 01.01.2004 je nepochybná. Základnou podmienkou je skutočnosť, že rozdiel dane je zaplatený na základe právoplatného a súčasne vykonateľného rozhodnutia správcu dane alebo odvolacieho orgánu. Táto podmienka je však splnená až v rozhodnutiach vydaných po 01.01.2004, t. j. od nadobudnutia účinnosti novely zákona o správe daní, t. j. zákona č. 609/2003 Z. z., ktorým bolo okrem iného doplnené a zmenené znenie ustanovenia § 46 ods. 9 zákona o správe daní, podľa ktorého má odvolanie odkladný účinok, ak tento zákon neustanoví inak. Vzhľadom na to, že podľa znenia zákona platného do 31.12.2003 podané odvolanie nemalo odkladný účinok a zaplatiť daň bol daňový subjekt povinný už na základe vykonateľného rozhodnutia, je zrejmé, že neoprávnene zadržované peňažné prostriedky podľa § 35b ods. 5 zákona o správe daní môžu byť uhradené daňové povinnosti na základe rozhodnutí vydaných až po dátume 01.01.2004.

Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení na odvolanie navrhla napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdiť ako vecne správny. Uviedla, že považuje odôvodnenie

rozsudku v celom rozsahu za vecne správne, zodpovedajúce zistenému skutkovému stavu a adekvátne zdôvodnené aj z hľadiska právnej argumentácie a konštantnej judikatúry Ústavného súdu (napr. nález ÚS SR zn. III. ÚS 305/2008 zo dňa 25.11.2008) vo veciach tohto druhu. Ďalej poukazovala na to, že žalovaný vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti a nepoukazuje na novú právnu argumentáciu, ktorá by sa vymykala zrozumiteľnej a presvedčivej právnej argumentácii použitej v odôvodnení rozsudku. Poukazovala na to, že z dikcie ustanovenia § 35b ods. 5 zákona o správe daní nevyplýva výklad prezentovaný žalovaným, že by sa malo jednáť len o prípady vzťahujúce sa na neoprávnené vyrubenie daňových povinností a ich zaplatenie na základe rozhodnutí vydaných správcom dane po 01.01.2004.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. I/227/13256- 102047/2009/992412-r zo dňa 28.09.2009 ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie správcu dane č. 604/230/12387/06/Kra zo dňa 14.02.2006, ktorým správca dane nepriznal žalobkyni sankčný úrok za neoprávnené zadržované peňažné prostriedky a posúdenie, či toto rozhodnutie nebolo vydané v rozpore s ustanovením § 35b ods. 6 a s ustanovením § 110e zákona o správe daní v znení účinnom v rozhodnom čase.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 35b ods. 5 veta prvá zákona o správe daní v znení zákona č. 609/2003 Z. z. platnom od 01.01.2004, rozdiel medzi zaplatenou daňou alebo zaplateným rozdielom dane

na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia správcu dane alebo odvolacieho orgánu a daňou alebo rozdielom dane zníženým novým rozhodnutím sa považuje za neoprávnene zadržované peňažné prostriedky daňového subjektu.

Podľa § 35b ods. 6 zákona o správe daní v znení zákona č. 609/2003 Z. z. platnom od 01.01.2004, správca dane za obdobie neoprávnene zadržovaných peňažných prostriedkov daňového subjektu podľa odseku 5 zaplatí daňovému subjektu sankčný úrok vo výške trojnásobku základnej úrokovej sadzby Národnej banky Slovenska platný v deň, keď daňový subjekt uhradil správcovi dane pôvodnú výšku dane. Sankčný úrok sa vypočíta zo sumy neoprávnene zadržovaných peňažných prostriedkov daňového subjektu a počtu dní, ktoré uplynú odo dňa, keď daňový subjekt zaplatil správcovi dane pôvodnú výšku dane, do dňa, keď správca dane neoprávnene zadržované peňažné prostriedky poukázal daňovému subjektu, pričom tento deň sa do počtu dní nezapočítava.

Podľa § 110e zákona o správe daní v znení účinnom od 01.01.2005, ustanovenia tohto zákona sa použijú na pokuty a sankčný úrok účinné od 01.01.2004, ako aj na zrušené penále, pokuty a zvýšenie dane, ak konanie o nich bude prebiehať po nadobudnutí účinnosti tohto zákona a nezaniklo právo na ich vyrubenie, vybratie a vymáhanie, na konanie o penále sa rovnako použije ustanovenie tohto zákona o sankčnom úroku a na konanie o pokutách a zvýšení dane sa rovnako použije ustanovenie tohto zákona o správnych deliktoch.

V danom prípade mal najvyšší súd z obsahu súdneho ako aj administratívneho spisu za preukázané, že žalobkyňa si výzvou zo dňa 19.01.2006 uplatnila u Daňového úradu Bratislava V v zmysle § 35b zákona o správe daní v znení neskorších predpisov zaplatenie sankčného úroku v celkovej výške 3.289.060,- Sk, a to za obdobie od 16.01.2004 do 02.06.2005 a od 16.01.2005 do 21.12.2005. Ďalej mal najvyšší súd za preukázané, že Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím č. I/222/3975-28553/2005/00109-r zo dňa 04.05.2005 zrušilo platobný výmer Daňového úradu Banská Bystrica č. 651/2100/75337/2002/Rie zo dňa 09.12.2002 v dôsledku čoho správca dane vrátil žalobkyni zaplatené penále vo výške 3.486.400,- Sk, a to dňom 02.06.2005. Ďalej z obsahu spisového materiálu vyplýva, že Daňový úrad Bratislava V rozhodnutím č. 604/320/132516/2005/KRA zo dňa 13.12.2005 zrušil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Banská Bystrica č. 651/2100/75339/02/Rie zo dňa 09.12.2002 v dôsledku čoho správca dane vrátil žalobkyni zaplatenú daň vo výške 6.972.800,- Sk, a to dňom 21.12.2005.

Správca dane svojim rozhodnutím č. 604/230/12387/06/Kra zo dňa 14.02.2006 žalobkyni uplatnený sankčný úrok nepriznal s odôvodnením, že za neoprávnené zadržované finančné prostriedky je možné považovať len rozdiel medzi zaplatenou daňou alebo zaplateným rozdielom dane na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia vydaného po 01.01.2004, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 609/2003 Z. z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 511/1992 Zb.. Vzhľadom k tomu, že dodatočný platobný výmer č. 651/2100/75339/2002/Rie a platobný výmer č. 651/2100/75339/02/Rie boli vydané už dňa 09.12.2002, t. j. pred 01.01.2004, nie je naplnené ustanovenie § 35b ods. 5 v znení zákona č. 609/2003 Z. z. platnom od 01.01.2004.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že Daňovému úradu Bratislava V bola pohľadávka vo výške 10.529.200,- Sk vyrubená na základe rozhodnutí zo dňa 09.12.2002 uhradená dňa 16.01.2004.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení ako aj z obsahu administratívneho i súdneho spisu možno sa stotožniť s právnym názorom krajského súdu uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, že v danom prípade boli pre definíciu neoprávnené zadržovaných peňažných prostriedkov daňového subjektu splnené všetky zákonom požadované podmienky, ktoré priamo vyplývajú z ustanovenia § 35b ods. 5 zákona o správe daní v znení účinnom od 01.01.2004, keďže žalobkyni boli právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami správcu dane vyrubené daňové nedoplatky, ktoré boli žalobkyňou aj zaplatené, pričom tá istá výška zaplatených vyrubených nedoplatkov bola žalobkyni vrátená na základe rozhodnutí, ktorými boli pôvodné rozhodnutia o vyrubení nedoplatkov zrušené.

Inštitút sankčného úroku bol zavedený novelou zákona o správe daní č. 609/2003 Z. z. účinnou od 01.01.2004 z ktorého vyplýva, že do nadobudnutia platnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii sa ustanovenia § 35b ods. 1 až 9 zákona o správe daní uplatnia na všetky dane s výnimkou dane z pridanej hodnoty a spotrebných daní (§ 110c ods. 2 zákona o správe daní). Z uvedeného vyplýva, že sankčný úrok bol ako nový inštitút zavedený do zákona o správe daní s účinnosťou od 01.01.2004 s tým, že účinnosť zákona o vyrubovaní sankčného úroku z dane z pridanej hodnoty bola odložená až ku dňu 01.05.2004.

Vzhľadom na uvedenú právnu úpravu potom v nadväznosti na skutkový stav, ktorého základom je rozhodnutie o nároku uplatnenom dňa 19.01.2006 za obdobie po 01.01.2004, je podstatné, že pôvodné rozhodnutia o vyrubení daňových nedoplatkov boli zrušené rozhodnutím správcu dane a žalovaného, a teda zaplatené peňažné prostriedky je nutné považovať za neoprávnene zadržované peňažné prostriedky daňového subjektu a daňovému subjektu takto vynikol nárok podľa § 35b ods. 6 zákona o správe daní v znení účinnom po 01.01.2004. Podľa názoru najvyššieho súdu vychádzajúc z citovaných ustanovení ale ani z prechodného ustanovenia § 110e zákona o správe daní nevyplýva, že nárok daňového subjektu na sankčný úrok za neoprávnene zadržované peňažné prostriedky je viazaný na termín vydania rozhodnutia o ich vyrubení. Podľa názoru najvyššieho súdu pre priznanie uplatneného nároku je rozhodujúci moment skutočného zaplataenia neoprávnene zadržovaných peňažných prostriedkov a potom deň ich skutočného vrátenia daňovému subjektu, pokiaľ nastali za účinnosti novely zákona o správe daní č. 609/2003 Z. z., t. j. po 01.01.2004.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, a preto napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil, stotožniac sa aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Vzhľadom k tomu, že zákonom č. 479/2009 Z. z. bolo s účinnosťou od 01.01.2012 zrušené Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky so sídlom v Banskej Bystrici, ktorého pôsobnosť a právomoci na úseku správy daní a poplatkov prešli na novozriadené Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, podľa informácií poskytnutých Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky v Bratislave, t. č. pre oblasť správy daní a poplatkov pôsobiace na adrese Lazovná ulica 63, 974 01 Banská Bystrica, odvolací súd podľa § 107 ods. 4 OSP na strane žalovaného koná s vyššie uvedeným právnym nástupcom pôvodne uvádzaného žalovaného.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni priznal podľa § 11 ods. 4, § 14 ods. 1 písm. b/ a § 16 ods. 3 vyhlášky

Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov ich náhradu v sume 157,09 eura, ktorá suma pozostáva z náhrady za jeden úkon právnej služby v roku 2011 v sume 123,50 eura (písomné vyjadrenia k odvolaniu žalovaného zo dňa 20.09.2011) plus 1 x paušál v sume 7,41 eura, plus 20 % DPH v sume 26,18 eura.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

P o u č e n i e : P r o t i t o m u t o r o z s u d k u n i e j e p r í p u s t n ý o p r a v n ý p r o s t r i e d o k .

V Bratislave 19. júla 2012

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková